روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR
یکشنبه | ۱۲ شهریور ۱۴۰۲ | ۱۷ صفر ۱۴۴۵ | ۳ سپتامبر ۲۰۲۳ | سال پانزدهم | شماره ۳۸۴۸ | ۸ صفحه | ۳۰۰۰ تومان
| ۱۱۸۴ سال و ۳۳۳ روز گذشت |
VATAN-E-EMROOZ | VOL.15 | NO.3848 | SUN.SEP.03, 2023 | ISSN:2008-2886

جانشین رئیس پلیس راهور فراجا در گفت‌وگو با «وطن امروز» خبر داد
افزایش ۲۳ درصدی تردد خودروها در محورهای منتهی به مرز عراق

اربعین امسال پرشورتر از سال‌های قبل

صفحه ۴

قدرت‌نمایی قلعه‌نویی
با کشیدن قلم قرمز روی نام مدافع پرحاشیه

پایداری روی اصول

صفحه ۶

عملیات اجرایی راه‌آهن ۳۲ کیلومتری شلمچه - بصره با حضور مخبر و نخست‌وزیر عراق آغاز شد

ریل راهبردی

صفحه ۳

علاوه بر جهش تجاری و تسهیل سفر بین ۲ کشور
این خط آهن موجب اتصال ریلی کشورمان به سواحل مدیترانه
و تقویت جایگاه ایران به عنوان شاهراه ارتباطی شرق به غرب می‌شود

عکس: مهدی مریزاد/فارس

تیترهای امروز

بازخوانی آثار منفی تخصیص ارز ترجیحی
و بررسی دستاوردهای تبدیل آن به یارانه نقدی

حذف لازم

■ یک سال و نیم پس از حذف ارز ترجیحی کالاهای مشمول این ارز به یک ثبات نسبی قیمتی رسید و فرصت تولید آنها فراهم شد
از سوی دیگر ضریب جینی کاهش یافت

صفحه ۵

کمالوندی دستاوردهای هسته‌ای ایران و وضعیت رابطه ایران و آژانس را تشریح کرد

پیشران هسته‌ای

■ اروپایی‌ها برای خرید آب سنگین ما صف کشیده‌اند

صفحه ۲

۱۲۱ نفر در جنگ خیابانی معترضان اریتره‌ای با پلیس تل‌آویو زخمی شدند

تل‌آویو در خون

صفحه ۷

نیجر روند قانونی برای اخراج سفیر فرانسه از این کشور را آغاز کرد

تیپای آفریقا به فرانسه

صفحه ۷

پلمب ۸۰۵ بنگاه و جریمه ۸۵ میلیارد تومانی مشاوران املاک غیرمجاز تهران

قلع و قمع بنگاه‌های غیرمجاز

صفحه ۳

نگاه

پشت پرده یک فرمان ضداسلامی در فرانسه

دکتر محمدمهدی ایمانی‌پور*: وزارت آموزش ملی فرانسه طی هفته‌های اخیر به اصلی‌ترین پیام‌آور سیاست‌های اسلام‌هراسانه کاخ الیزه تبدیل شده است. این وزارتخانه در آستانه فصل بازگشایی مدارس این کشور اعلام کرد دولت فرانسه پوشیدن عبا و ردای گشاد و تمام‌قد - که برخی زنان مسلمان استفاده می‌کنند - را در مدارس دولتی منع می‌کند.

تصویب این قانون، بار دیگر منجر به ابراز خشم ۶ میلیون مسلمان ساکن فرانسه شده است. طی سال‌های اخیر شاهد تبلور نوعی اسلام‌هراسی نظام‌مند و سیستماتیک به واسطه سیاست‌های پشت پرده امانوئل مکرون هستیم. اگرچه در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۱۰ میلادی- دوران ریاست‌جمهوری ژاک شیراک و نیکلا سارکوزی- نیز شاهد اعمال سخت‌ترین قوانین بازدارنده علیه حجاب اسلامی در فرانسه بودیم اما در برهه کنونی ماهیت این بازی حتی نسبت به گذشته نیز شدیدتر و وقیحانه‌تر است!

یک- دستگاه‌های امنیتی فرانسه، آلمان و انگلیس در یک بستر زمانی واحد، مشغول خلق، بازتعریف و مدیریت ۲ جریان افراطی بوده‌اند: یکی نژادپرستان اسلام‌ستیز و دیگری تروریست‌های تکفیری. دستگاه‌های دولتی و امنیتی غرب معتقدند جهان ناامن - که بستر لازم برای مداخله‌گرایی غرب در نقاط جغرافیایی مهم و حساس دنیا را فراهم می‌کند - محصول برهمکنش این ۲ جریان افراطی در ذیل یک چارچوب مدیریتی و اجرایی هوشمند است. رشد همزمان تروریسم تکفیری در غرب آسیا و نژادپرستان افراطی در اروپا بین سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۳، محصول همین رویکرد و برهمکنش بوده است.

دو- مطابق مدل طراحی شده از سوی دستگاه اطلاعاتی - جاسوسی فرانسه (DGSE)، قرار نیست جریانات افراطی و ملی‌گرا به راحتی بر کرسی‌های قدرت در کاخ الیزه و سنا تکیه بزنند! در هر ۲ انتخابات ریاست‌جمهوری سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۲۲، امانوئل مکرون با حمایت خاص دستگاه‌های امنیتی فرانسه و به لطف هدایت اجباری آرای سلبی شهروندان مخالف جبهه ملی فرانسه و مارین لوپن، به ۲ پیروزی قابل پیش‌بینی دست یافت. به عبارت دقیق‌تر، بسیاری از افرادی که به مکرون رای دادند، منتقد سیاست‌های ناعادلانه و بحران‌سازی وی در کاخ الیزه بوده‌اند اما در دوراهی انتخاب بد و بدتر، ناچار شدند به گزینه بد تن دهند.

ادامه در صفحه ۶

«یاک ۱۳۰» کدام نیازهای ایران را برطرف می‌کند؟

یادداشت

مهدی بختیاری: بعد از مدت‌ها گمانه‌زنی برای ورود جنگنده‌های پیشرفته روسی (سوخو ۳۵ و یاک ۱۳۰) به ناوگان هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران، بالاخره - طبق اخباری که در رسانه‌ها منتشر شد - هواپیمای آموزشی یاک ۱۳۰ وارد کشور شده است و تصاویر حضور و پرواز آن در یکی از پایگاه‌های نیروی هوایی ارتش نیز منتشر شد.

هواپیمای یاک ۱۳۰ یک هواپیمای پیشرفته است که بنا به سفارش ارتش روسیه برای جایگزینی با جت آموزشی آل ۳۹ طراحی شد و قابلیت‌های پرواز با هواپیماهای نسل ۴++ مانند سوخو ۳۵ و نسل ۵ مانند سوخو ۵۷ را فراهم می‌کند.

این هواپیما که برخی کاربران فعلی آن در جهان کشورهایی نظیر الجزایر، ویتنام، بنگلادش، بلاروس، میانمار و سوریه هستند، از سال ۲۰۱۱ رسما وارد خدمت شد.

بهره‌گیری از بدنه آلومینیومی و کامپوزیت و توانایی حمل ۳۰ تن انواع مهمات (نظیر بمب‌های ۲۵۰ و ۵۰۰ کیلویی، راکت‌های ۸۰، ۱۲۲ و ۳۳۰ میلیمتری، بمب‌های هدایت‌شونده کاب ۵۰۰ و موشک هدایت‌شونده خا ۲۹ و ۲ موشک حرارتی آر ۷۳ برای درگیری هوایی)، یاک ۱۳۰ را قادر می‌سازد علاوه بر ماموریت‌های آموزشی، در نقش یک جنگنده پشتیبانی نزدیک زمینی (CAS) نیز ایفای نقش کند.

برد عملیاتی این هواپیما - بسته به نوع آرایش تسلیحاتی و نصب مخازن سوخت خارجی- بین ۶۰۰ تا ۸۰۰ کیلومتر بوده و مجهز به مخازن داخلی با ظرفیت ۱۷۰۰ کیلوگرم است که این ظرفیت با نصب مخازن خارجی به ۲۶۰۰ کیلوگرم نیز می‌رسد.

۲ موتور توربوفن AL-222-25 با قدرت رانش ۴۹ کیلونیوتن، قوای پیشران این جنگنده را تشکیل می‌دهند که در صورت جایگزینی با موتور AL-222-28 این توان به ۵۳ کیلونیوتن قابل افزایش است که این قابلیت را به هواپیما می‌دهد تا در ارتفاع ۱۲۰۰ متر و با بیشترین سرعت (۱۰۵۰ کیلومتر بر ساعت) و سرعت کروز ۸۰۰ کیلومتر در ساعت پرواز کند.

کابین هر ۲ خلبان این هواپیما علاوه بر فضای دید وسیع، به ۳ نمایشگر دیجیتال رنگی مجهز است که اطلاعات پرواز را برای آنها به نمایش می‌گذارد (خلبان کابین جلو از یک نمایشگر HUD برای نمایش اطلاعات هدف، کنترل و شلیک تسلیحات نیز بهره می‌برد).

یاک ۱۳۰ در دماغه خود نیز از یک رادار OSA با توان رهگیری ۸ هدف و درگیری همزمان با ۲ هدف و برد کشف ۶۰ کیلومتر برخوردار است. این رادار همچنین توان درگیری با اهداف دریایی را به این هواپیما می‌دهد. این هواپیما در حوزه ناوبری مجهز به سامانه‌های موقعیت‌یاب گلوناس (برای نسخه‌های روسی) و جی‌پی‌اس (برای نسخه‌های صادراتی) است.

همان‌طور که گفته شد، یاک ۱۳۰ یک هواپیمای دومنظوره (آموزشی و رزمی) به حساب می‌آید اما به نظر می‌رسد آنچه نیروی هوایی ایران را در طول سال‌های گذشته مجاب به خرید این هواپیما کرده، بیش از بعد رزمی، قابلیت آموزشی آن باشد.

یکی از کاربردهای یاک ۱۳۰ آموزش خلبان‌ها برای پرواز با هواپیماهای نسل ۴++ مانند سوخو ۳۵ است؛ از این رو، بسیاری از کارشناسان ورود این هواپیما را نشانه‌ای از قطعی بودن خرید جنگنده سوخو ۳۵ می‌دانند اما فارغ از این مساله که اصلا سوخو ۳۵ به ایران بیاید یا نیاید، در اختیار گرفتن هواپیمای یاک ۱۳۰ (که البته هنوز اعلام نشده اکنون چند فروند به ایران آمده است) یک گام بسیار بلند در نوسازی هواپیماهای آموزشی برای آموزش خلبانان با هواپیماهای نسل جدید است؛ نیازی که پیش از این با هواپیماهای قدیمی موجود در نیروی هوایی یا اعزام خلبانان به کشورهای دیگر نظیر پاکستان تا حدی برطرف می‌شد.

جمهوری اسلامی ایران در طول چند دهه گذشته بیشترین تحریم‌ها را در حوزه نظامی بخصوص بخش هوایی متحمل شده و ماجرای خرید جنگنده‌های نسل جدید نظیر سوخو ۳۵ نیز به نظر می‌رسد به همین دلایل تاکنون به نتیجه نهایی نرسیده است.

در حوزه آموزش، علاوه بر به‌کارگیری هواپیماهای قدیمی نظیر میگ ۲۹، اف ۵ و... چند پروژه ساخت هواپیما در داخل نیز در دستور کار قرار داشت که جنگنده یاسین آخرین نمونه آن است که نسبت به طرح‌های قبلی (مثل تذرو، برهان و شفق) مقبولیت بیشتری داشت و توسط وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح (با همین قابلیت آموزشی - رزمی) ساخته شد.

البته هنوز این هواپیما نیز به تولید انبوه نرسیده اما فارغ از این موضوع، ورود و به‌کارگیری هواپیمای یاک ۱۳۰ به کشور، جهش بزرگی برای آموزش خلبانان ایرانی با هواپیماهای به‌روز است. حالا باید صبر کرد و دید آیا در آینده شاهد حضور جنگنده‌های سوخو ۳۵ نیز خواهیم بود؟ اقدامی که تحقق آن، خون جدیدی در رگ‌های نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران جاری خواهد کرد.

ریل‌گذاری مؤثر در حوزه انرژی

یک تیر و ۴ نشان!

دیدگاه

اسدالله رمضان‌زاده: سکوت هدفمند رسانه‌های ضدانقلاب و برخی رسانه‌های داخلی (اصلاح‌طلبان، حامیان فتنه ۸۸ و اعتدال‌گرایان) منتقد رویکرد اقتصاد مقاومتی در قبال یکی از بزرگ‌ترین دستاوردهای حوزه اقتصاد و انرژی کشور، موضوعی نیست که بتوان به سادگی از کنار آن گذشت. بدون شک تکمیل فاز ۱۱ میدان مشترک گازی پارس جنوبی یکی از دستاوردهای ثمربخش وزارت و شرکت ملی نفت محسوب می‌شود اما سوال اصلی این است: تکمیل این پروژه چه دستاوردهایی برای کشور دارد و چرا داعیه‌داران و وکیل مدافعان اقتصاد تحریم‌محور در برابر آن سکوت کرده‌اند؟

تکمیل فاز ۱۱ میدان مشترک گاز پارس جنوبی ۴ دستاورد کلان و عمده برای صنعت نفت و اقتصاد کشور دارد که شامل «خودکفایی در تولید بنزین، ایجاد درآمد سالانه ۵ میلیارد دلار، افزایش یک درصدی تولید ناخالص ملی و ارتقای جایگاه ایران در میان تولیدکنندگان گاز جهان» است.

طی هفته‌های اخیر، رسانه‌های ضدانقلاب مانور زیادی روی مساله کمبود سوخت (بنزین) در ایران داده و حتی بارها شایعه افزایش قیمت بنزین را در آستانه سالگرد اغتشاشات با هدف بازتولید تحرکات آشوبگرانه از مجاری رسانه‌ای خود مطرح کرده‌اند. در چنین شرایطی، خودکفایی کشور در تولید بنزین و تبلور این خودکفایی با تکمیل فاز ۱۱ میدان پارس جنوبی، کابوس سختی برای معاندان محسوب می‌شود. در حالی که مخالفان نظام و ملت ایران در تلاش هستند مولفه انرژی را به عاملی بحران‌ساز و امنیت‌زدا در کشور تبدیل کنند، دستاورد جدید دولت سیزدهم ضمن خنثی‌سازی این نقشه پیچیده، انرژی را به مزیت و نماد خودباوری در کشور مبدل خواهد کرد.

نکته دوم مربوط به ارتقای جایگاه ایران در میان تولیدکنندگان گاز جهان است. اوپک گازی (GECF) سال ۲۰۰۸ به پیشنهاد حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای، رهبر حکیم و دوراندیش انقلاب اسلامی، به همت ایران، روسیه، قطر، الجزایر، بولیوی و دیگر کشورهای صادرکننده گاز تاسیس شد. بدون شک ارتقای جایگاه ایران در حوزه انرژی، منجر به تقویت موقعیت ایران در این مجموعه و تقویت قدرت تصمیم‌سازی و خلق الگوارهای جدید تجاری (در حوزه انرژی) از سوی کشورمان خواهد شد. افزایش قدرت ایران ذیل ساختار اوپک گازی، قدرت مهار یکجانبه و چندجانبه تهران از سوی غرب را به طور طبیعی محدود خواهد ساخت. ارتقای جایگاه ایران در میان کشورهای دارنده و صادرکننده انرژی در جهان، قطعا آنتی‌تزی در برابر تز منزوی‌سازی ایران در سازمان‌های بین‌المللی محسوب می‌شود؛ تزی که دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان آمریکا این روزها بیش از پیش ابطال و ناکارآمدی آن را مشاهده می‌کنند.

نکته بعد، به نقش فرامتنی عامل انرژی در محاسبات جهانی بازمی‌گردد. بسیاری از صاحب‌نظران حوزه روابط بین‌الملل، انرژی را به‌مثابه دال مرکزی منازعات گذشته، حال و آینده در دنیا مورد ارزیابی و تحلیل قرار می‌دهند. موقعیت ژئوپولیتیک ایران و دسترسی آن به انرژی، ۲ مولفه قدرت ذاتی کشور در جامعه جهانی محسوب می‌شود. در جریان برگزاری نشست اخیر «بریکس‌پلاس» در ژوهانسبورگ، این ۲ مولفه مهم مورد توجه بسیاری از کشورهای شرکت‌کننده از جمله ۵ کشور اصلی عضو بریکس یعنی آفریقای جنوبی، روسیه، هند، چین و برزیل قرار گرفت. این مزیت استراتژیک باید همواره در حوزه تجارت منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای کشورمان مورد بازتولید و بازتعریف قرار گیرد. نگاه سنتی به حوزه انرژی (به‌مثابه یک عامل صرفا بازدارنده در برابر تهدیدات) باید با نگاه فرصت‌طلبانه جایگزین شود. به عبارت بهتر، ایران باید از سلاح انرژی خود در راستای شکل‌دهی منظومه‌های امنیتی- راهبردی - سیاسی در جهان جدید استفاده کند. تعریف، ایجاد و تثبیت نظم نوین جهانی نیاز به عوامل تسریع‌گر و کاتالیزورهایی دارد که یکی از مهم‌ترین آنها استفاده از مزیت کشورهای مستقل در حوزه انرژی است.

تکمیل فاز ۱۱ میدان پارس جنوبی را باید به عنوان قطعه‌ای از همین پازل جدید مورد ارزیابی قرار داد. در این تصویر جامع، شاهد شکل‌گیری مثلث «انرژی- امنیت- اقتصاد» هستیم. رویکرد دولت سیزدهم در حوزه اقتصاد و سیاست خارجی نشان می‌دهد این ریل‌گذاری با نگاهی عملیاتی و آینده‌نگرانه از سوی قوه مجریه در حال انجام است. سکوت ناشی از نارضایتی رسانه‌ها و جریانات معاند پیشرفت واقعی کشور در حوزه اقتصاد نسبت به تحول عظیم و مهمی که در میدان مشترک گاز پارس جنوبی رخ داده است، ریشه در همین مسیریابی صحیح است. همانگونه که رهبر بزرگوار انقلاب اسلامی اخیرا در دیدار اعضای هیات دولت تاکید فرمودند، آثار بسیاری از ریل‌گذاری‌های موثر دولت در آینده خود را نمایان خواهد کرد. ترکیب هوشمندانه ۳ مولفه انرژی، اقتصاد و امنیت در سیاست خارجی دولت سیزدهم، وجه تمایز آن نسبت به سیاست خارجی تحریم‌محور (برجام محور) است. این رویکرد، ناظر بر احصا و کشف فرصت‌ها و پدیده‌هایی است که نه‌تنها آینده ایران اسلامی را تامین خواهد کرد، بلکه قواعد قدرت متعارف لیبرالیستی غرب در حوزه تجارت جهانی، بویژه در حوزه انرژی را به سود منافع کشورهای مستقل به چالش خواهد کشید. در چنین شرایطی به قول «ریچارد نفیو» معمار تحریم‌های ضدایرانی در دوران ریاست‌جمهوری اوباما، دیگر تحریم نمی‌تواند به اهرم فشار موثر علیه ایران و دیگر مخالفان مداخله‌گرایی آمریکا در نظام بین‌الملل تبدیل شود؛ این همان تلقی واقعی از مفهوم قدرت به شمار می‌آید.